

Nr 35.

Ankom till riksdagens kansli den 24 april 1945 kl. 4 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

I en den 23 mars 1945 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 250, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande vid propositionen fogade

Förslag

till

förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

Härigenom förordnas, att i förordningen den 25 maj 1941 om varuskatt skall, närmast efter 3 §, införas en ny paragraf, betecknad 3 a §, av följande lydelse.

3 a §.

Kungl. Maj:t äger, då synnerliga skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av varuskatt.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling.

Enligt 1 § förordningen om varuskatt skall för vara, som är upptagen i en vid förordningen fogad förteckning — därest varan tillverkas yrkesmässigt inom riket för avsalu eller för vidare bearbetning eller ock införas till riket

— till staten erläggas särskild skatt (varuskatt). De i nämnda förteckning upptagna varorna utgöras av bl. a. choklad med tillsats av socker, konfityrer, vissa putsmedel och essenser samt toilettpreparat. I förordningen meddelas närmare bestämmelser i fråga om kontrollen över tillverkningen och importen av varor, för vilka varuskatt skall utgå, samt angående skattens inbetalande m. m. Någon bestämmelse, som möjliggör för skattskyldig att i fall, då en beskattning med hänsyn till omständigheterna skulle te sig obillig eller ofogad, erhålla befrielse från skyldighet att erlægga varuskatt eller att återfå redan erlagd sådan skatt, har icke upptagits i förordningen.

I en vid innevarande års riksdag i första kammaren framställd interpellation angående ändring i förordningen om varuskatt m. m. anförde interpellanten, att i visst fall rörande ett namngivet företag i Stockholm de rättstillämpande myndigheterna icke ägt möjlighet att, såsom billigtvis bort ske, låta varuskatten träda i tillämpning först från och med den dag då genom vederbörande myndighets beslut fastslagits, att skatteplikt förelåge för de produkter företaget tillverkade. I anslutning härtill ifrågasatte interpellanten komplettering eller ändring av förordningen i syfte att undanröja ifrågasatt olägenheter av dess tillämpning.

Vid besvarande av interpellationen uttalade departementschefen, att han delade interpellantens uppfattning om önskvärdheten av den ifrågasatta kompletteringen av varuskatteförordningen.

Till stöd för det i den föreliggande propositionen framlagda förslaget har *departementschefen* anført bland annat följande:

»Såsom framgår av mitt svar å den förut omnämnda interpellationen anser jag det önskvärt, att möjlighet beredes Kungl. Maj:t att, då synnerliga skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av varuskatt. Införandet av en dylik bestämmelse i varuskatteförordningen skulle innebära, att denna förordning i nu förevarande hänseende bringades i överensstämmelse med förordningen om allmän omsättningsskatt. I enlighet härmed tillstyrker jag, att i varuskatteförordningen införes ett stadgande av angivet innehåll. Detta stadgande torde lämpligen böra upptagas såsom en ny paragraf, benämnd 3 a §.

Beträffande frågan om de närmare förutsättningar, som böra gälla för tillämpning av det föreslagna stadgandet, torde viss ledning kunna hämtas från förarbetena till förordningen om allmän omsättningsskatt (se första särskilda utskottets vid 1940 års ertima riksdag utlåtande nr 10 s. 26 o. f.). I övrigt torde det få ankomma på Kungl. Maj:t att från fall till fall bedöma huruvida 'synnerliga skäl' skola anses vara för handen. Jag förutsätter emellertid, att med hänsyn till stadgandets karaktär detsamma erhåller en restriktiv tolkning. Jag förutsätter även att, därest Kungl. Maj:t i visst fall skulle anse återbäring av varuskatt böra medgivas, återbäringen skall kunna begränsas till skälig del av det erlagda skattebeloppet. Den omständigheten, att varuskatt erlagts redan innan den nu ifrågasatta ändringen i varuskatteförordningen trätt i kraft, synes icke i och för sig böra hindra, att en framställning om återbäring av skatten bifalles, därest förutsättningar härför eljest föreligga.»

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa, *Utskottet.*

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 250, antaga det vid propositionen fogade förslaget till förordning angående ändring i förordningen den 25 maj 1941 (nr 251) om varuskatt.

Stockholm den 24 april 1945.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Wahlmark, Sjödahl, Frans Ericson, Björnsson, Gustaf Elofsson, Lennart Johansson, Sundelin och Ramberg*; samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Björklund, Olsson i Gävle, Janson i Frändesta, Jonsson i Skedsbygd, Karlsson i Grängesberg, Henriksson, Bladh och Kristensson.*
